

rzowy, lub w ratach kwartalnych. Zgłaszający się w ciągu roku opłacają należność proporcjonalną w stosunku do ilości pozostałych kwartałów”.

33) w § 127 w punkcie 3, ustęp 1 po słowie „upływie” skreśla się „dwukropek” oraz punkty a), b), c) i dodaje słowa „12 godzin, gdy chodzi o telegram wewnętrzny”.

W ustępie 2 słowa „Do wskazanych powyżej okresów” zastępuje się słowami „Do wskazanego powyżej okresu”.

Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Okres czasu 12 godzin zmniejsza się do połowy, gdy chodzi o telegrams państwowe, płatne noty służbowe i telegrams prywatne pilne i do 1/4, gdy chodzi o telegrams błyskawiczne”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński*

800.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 grudnia 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie kursu obligacji 5% państwowej renty ziemskiej, opiewającej na złote w złocie, na rok 1934.

Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie, wypłacaniem na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 265), zarządza się co następuje:

§ 1. Kurs urzędowy obligacji 5% państwowej renty ziemskiej ustala się na rok 1934 w wysokości 100% ich nominalnej wartości.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakonecznikow - Klukowski

801.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 grudnia 1933 r.

o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych.

Na podstawie art. 2 § 3, art. 6 § 4, art. 11 § 2 i art. 23 prawa z dnia 27 października 1933 r. o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 632) zarządza co następuje:

§ 1. 1. Przedsięwzięcia rozrywkowe dorywcze (art. 10 powołanego prawa) w lokalach, z wyjątkiem przedstawień teatralnych, wolne są od obowiązku uzyskiwania pozwoleń przewidzianych w wymienionem prawie, natomiast mają być zgłaszane powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przedsięwzięcia.

2. Zgłoszenie powinno być dokonane najpóźniej na 3 dni przed dniem produkcji lub pokazów, licząc ten termin od otrzymania zgłoszenia przez władzę, i ma zawierać dane wskazane w § 3 rozporządzenia niniejszego, z wyjątkiem tych danych, które ze względu na rodzaj lub zakres przedsięwzięcia byłyby bezprzedmiotowe.

3. Organizatorzy odczytów obowiązani są zamiast przedstawienia do aprobaty całkowitej jego treści, podać w zgłoszeniu temat i program odczytu. Jeżeli odczyt ma być ilustrowany produkcjami artystycznymi lub pokazami, musi być to uwidocznione w zgłoszeniu.

§ 2. 1. Władza może zakazać każdego z przedsięwzięć, o których mowa w § 1, jeżeli nie dopełniono warunków zgłoszenia albo jeżeli zachodzą okoliczności, świadczące, że przedsięwzięcie zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu. Może ona także uzależnić ustosunkowanie się do przedsięwzięcia od uprzedniego dostarczenia dodatkowych informacji, okazania przeznaczonych do wykonania utworów, przedmiotów pokazu i t. p., a zgodę swoją — od dopełnienia wskazanych okolicznościami warunków, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

2. Zakaz należy podać do wiadomości zgłaszającego najpóźniej w przeddzień zamierzonego urzędzenia rozrywki.

§ 3. 1. Podanie o pozwolenie na przedsięwzięcie rozrywkowe ma zawierać następujące dane:

a) kto, kiedy, gdzie (w jakiej miejscowości i lokalu względnie na jakim obszarze) i jakie przedsięwzięcie prowadzić zamierza,

b) jakie posiada po temu kwalifikacje (wykształcenie i przygotowanie praktyczne, dotychczasowe wyniki pracy na odpowiednim polu i t. p.),

c) jakie posiada środki techniczne i zasoby majątkowe do prowadzenia przedsięwzięcia.

2. Jeżeli o pozwolenie ubiega się osoba prawna, w podaniu powinno być wskazane, kto ma być odpowiedzialnym kierownikiem przedsięwzięcia oraz na podstawie jakiego aktu uzyskała osobowość prawną.

3. Organizatorzy przedsięwzięć dorywczych z produkcjami słownymi winni nadto wskazać przez jaką władzę i kiedy były aprobowane utwory słowne, które mają być produkowane jeżeli te utwory wymagają aprobaty. Jeżeli utwory takie nie były aprobowane, należy je złożyć do aprobaty w trybie art. 11 powołanego prawa.

§ 4. Władza udzielająca pozwolenia może żądać uzupełniających danych i dowodów na poparcie prawdziwości danych.

§ 5. Przed udzieleniem pozwolenia na przedsięwzięcie z siedzibą stałą władza rozważy, czy ze względu na swój charakter nie będzie ono niepokoić sąsiadów i, w razie nasuwających się obaw w tym względzie, zarządzi rozprawę na miejscu dla zbadania zarzutów i możliwego uzgodnienia sprzecznych interesów. Wyniki rozprawy będą wzięte pod uwagę przy ustalaniu warunków pozwolenia.

§ 6. 1. O pozwolenie na przedsięwzięcie wędrownie na obszar całego Państwa mogą ubiegać się jedynie osoby, które prowadziły już tego rodzaju przedsięwzięcie co najmniej w ciągu roku na obszarze 3-ch województw.

2. Od powyższego ograniczenia mogą być wyjątkowo zwolnione przedsięwzięcia w wypadkach szczególnie zasługujących na uwzględnienie.

§ 7. 1. Zgłoszeniu przedsięwzięcia wędrownego w miejscowości jego czasowego funkcjonowania (art. 9 powołanego prawa) powinno towarzyszyć okazanie odpowiedniego pozwolenia na przedsięwzięcie.

2. Postanowienie § 3 ust. 3 rozporządzenia niniejszego ma tu odpowiednie zastosowanie.

§ 8. 1. Utwory z tekstem słownym podlegające aprobacie władz (art. 11 powołanego prawa) mają być składane im w 2-ch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie, 2-gi zaś zwraca się stronie z odpowiednią adnotacją co do aprobaty lub jej odmowy.

2. Aprobując utwór, władza może również orzec, że jest on niedozwolony dla dzieci i młodzieży do lat 17.

3. Aprobata władz obejmuje zarówno treść jak i tytuł utworu. Władza może odmówić aprobaty zarówno w całości jak w części w stosunku do całości obszaru Państwa jak i jego poszczególnych obszarów.

§ 9. Utwory sceniczne polskiej literatury klasycznej jak również oryginalne teksty słowne do utworów klasyków muzyki polskiej nie wymagają uprzedniej aprobaty władz przewidzianej w art. 11 § 1 powołanego prawa.

§ 10. 1. Miejsca urzędowe, o których mowa w art. 16 powołanego prawa oraz ich przeznaczenie będą ustalane dla poszczególnych przedsięwzięć zarządzeniami władz powołanych do udzielania pozwoleń na przedsięwzięcia, a o ile chodzi o przedsięwzięcia przewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia — władz powołanych do przyjmowania przewidzianych w nim zgłoszeń.

2. Dla przedsięwzięć wędrownych, na które pozwolenia udziela Minister Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsięwzięć teatralnych, obowiązek, przewidziany w art. 16 powołanego prawa, określa się jak następuje:

1) przedsięwzięcia posiadające miejsca numerowane mają oddać do dyspozycji władz:

a) w mieście stoł. Warszawie i miastach wojewódzkich 5 miejsc stałych, z których 3 w pierwszym rzędzie i 2 w drugim rzędzie,

b) w innych miejscowościach 4 miejsca stałe, z których 2 w pierwszym rzędzie i 2 w drugim rzędzie;

2) przedsięwzięcia nie posiadające miejsc numerowanych mają oddać na każde przedstawienie do dyspozycji władz:

a) w m. st. Warszawie i miastach wojewódzkich 5 miejsc,

b) w innych miejscowościach 4 miejsca.

3. Dysponowanie miejscami oznaczonymi w ust. 2 niniejszego §-u oraz ich wybór należy w m. st. Warszawie i miastach wojewódzkich do wojewodów (Komisarza Rządu), w innych zaś miejscowościach do powiatowych władz administracji ogólnej.

§ 11. Udzielanie pozwoleń na przedsięwzięcia rozrywkowe w lokalach gastronomicznych z wyjątkiem produkcji o charakterze widowiskowym oraz na ustawianie w miejscach publicznych automatów rozrywkowych i głośników przekazuje się powiatowym władzom administracji ogólnej.

§ 12. Dla obszaru m. st. Warszawy aprobata utworów z tekstem słownym oraz ocena inscenizacji i części mimicznej utworów należy do Komisarza Rządu.

§ 13. Przez powiatową władzę administracji ogólnej należy rozumieć w powiatach miejskich starostę grodzkiego, a na obszarze województwa śląskiego dyrektora policji.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*